

Una d'elles és la de que's continui considerant lliure l'exercici de la medicina, el dret a la qual es reconeix a tots els habitants que fruixin els drets civils i que tinguin al menys, dos anys de residència.

Per aquest fet, no cal dir que l'espectacle és de ço més pintoresc. Segons una referència del Dr. Hunziker, Inspector sanitari de Basilea, s'hi troben representats tots els sistemes curatius orientals i occidentals, metges alarbs, magnetoterapeutes, electro-terapeutes, espagiristes, vegetaristes, diagnosticadors per mitjà dels ulls, psicofilo-terapeutes y frenòlegs, sense títol fent lliure propaganda, oferint llurs serveis. Un d'ells s'anuncia com metge de la Cort del Soldà de Perak (?); un altre es titula professor de la Universitat de Lima. Un nucli hi ha que's limita a diagnosticar exclusivament valent-se d'anàlisi d'orines. Per bon conducte, s'ha sabut que un de aquets analitzava cent mostres d'orins en mitja hora i escrivia al mateix temps. Altres no veuen mai als pacients; fan o simulen fer l'anàlisi sumariíssim, i envien el resultat i el medicament per correu fent-se pagar un preu exorbitant. El Dr. Hunziker ha procurat inquirir la primitiva professió de tots aquets curandars, i troba que hi havien agricultors, hostalers, dependents, clergues, pegots, arquitectes, barbers, cotxers, policies, periodistes, conductors, comisers, músics, i llevadores.

Ço que únicament la llei reserva als titulars són les operacions d'alta cirurgia, assistència en els parts i medicina legal i els càrrecs en les societats d'assegurances.

Els metges prou han esmerçat le seves energies en procurar que aquest estat de coses arribés a un fi. Inclús els funcionaris dels Departaments de Sanitat han encaminat la seva gestió al mateix objecte. Tot inútil, emprò. S'apoya la grossa dificultat en la constitució democràtica i autònoma dels cantons.

L'exercici de la medicina és considerat com un dret democràtic reconegut per les lleis. Tota llei deu ésser esmenada per un plebiscit. El darrer any a Glaris, suara a Apensalla, població d'aquests dos cantons, gairabé rural en totalitat, ha refusat canviar el sistema. Pel mateix procediment s'han negat a aprovar l'aplicació obligatòria de la vacuna, creient que això era un atentat a la inalienable llibertat individual, per part de l'Estat.

Si bé no s'han perdut les esperances i la campanya continua per part dels metges, és de creure difícil l'abolició del lliure exercici de la medicina, havent-se de lluitar amb prejudicis tan arrelats.

Tanmateix la democràcia concebuda amb absurds radicalismes com l'esmentat, no pot ésser més contrària al cos social.

EL SEGUR MEDIC

"La Federation Medical" ha anunciat que el Sindicat de Metges de Tolouse està discutint el projecte d'organització d'una companyia d'assegurances contra accidents del treball, constituïda pels propis metges.

En el projecte francès serà respectada la lliure elecció i el paper del Sindicat se redueix a estudiar la organització del segur amb el concurs financer dels metges. Es constituirà un capital amb accions nominatives reservades als mateixos i amb accions privilegiades.

El remanent dels dividends, que en altres Societats va a engroixir el capital de reserva, se destinarà a obres d'utilitats colectiva. El Sindicat inspeccionarà la gestió de la companyia.

DE LA PROPAGANDA MEDICA

Traduïm de "La Voz Médica":

A Oran hom tracta de reprimir el reclam dels metges en els diaris. El Sindicat no vol obrar amb precipitació sinó progressivament i no recurrir a les sancions mes que en cas d'ésser indispensables.

Tolerarà els anuncis en els rotatius sempre que's limitin a posar el nom, l'adreça i la especialitat, no ocupant en total més que tres ratlles."

CODI DE DEONTOLOGIA

Reproduïm de "La Voce Sanitaria" de Nàpols, els següents preceptes d'ètica mèdica:

1. El metge és un sacerdot; la medicina és abnegació.
2. Ciència, coneixement, cor, enginy, bon sentit: heus aquí els dots exigits al metge. Sens ells no té dret a portar-ne'l nom.
3. Cada acte del metge deu ésser guiat per un alt concepte de moralitat pregonament sentida. Solament així pot aspirar al lloc d'amic, de confident de les famílies que a ell es confinen.
4. L'escepticisme en la medicina, és apatia en la moral.
5. El metge en l'exercici de la seva professió deu deixar de banda totes les seves opinions polítiques i religioses. Les seves preferències deuen dirigir-se excussivament a qui més sofreix.
6. El malalt per al metge no és ni ric ni pobre, ni noble ni plebei; és abans que tot i per dirigir-se exclusivament a qui més sofreix.
7. El metge no deu atrevir-se a atendre persones molt volgudes perquè on plora massa l'afecte, l'art no pot conservar-se serè.
8. Cada recepta, cada visita deu anar acompanyada d'un consol, perquè, així com no's viu sols de pa, no's cura únicament amb medicines.